

REPUBLIKA HRVATSKA
VRHOVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B

Broj: I Kž-283/1997-3

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E
P R E S U D A

Vrhovni sud Republike Hrvatske u Zagrebu u vijeću sastavljenom od sudaca Vrhovnog suda Potrebica Ante, kao predsjednika vijeća, te Gudelj Milana, Vrbetić Vesne, Klarić-Baranović Senke i Šibl Neve, kao članova vijeća i višeg savjetnika Rašo Marka, kao zapisničara, u kaznenom predmetu protiv opt. P. M. i dr. zbog kaznenog djela iz čl. 120. st. 1. OKZRH, odlučujući o žalbama optuženika podnesenim protiv presude Županijskog suda u Zadru od 24. travnja 1997. K-74/96, u sjednici održanoj 27. travnja 1999., saslušavši zamjenika državnog odvjetnika Republike Hrvatske Pantlik Mladena,

presudio je:

Odbijaju se kao neosnovane žalbe opt. P.M.1, P.M.2, B.I., V.S., G.N., Č.S., J.D., M.J., B.M., P.B., L.A., M.M. i F.N., te se potvrđuje prvostupanjska presuda.

Obrazloženje

Pobijanom presudom, donesenom u odsutnosti optuženika, proglašeni su krivim zbog kaznenog djela ratnog zločina protiv civilnog stanovništva iz čl. 120. st. 1. OKZRH, pobliže opisanog u izreci te presude, te su po istom zakonskom propisu osuđeni na kazne zatvora i to opt. P.M.1, P.M.2, B.I., V.S., G.N. i Č.S. svaki u trajanju od po dvadeset godina, opt. G.D. i B.M. u trajanju od po petnaest godina, opt. G.S., R.M. i L.A. svaki u trajanju od po četrnaest godina, opt. T.P., B.Ž., Đ.S., J.D. i P.B. svaki u trajanju od po trinaest godina, opt. M.M. i F.N. u trajanju od po dvanaest godina i opt. M.J. u trajanju od deset godina.

Protiv te presude, putem branitelja M.I., odvjetnika iz Z., opt. P.M., P.M.2, B.I., V.S., G.N. i Č.S. podnijeli su zajedničku žalbu "zbog svih žalbenih razloga", u stvari zbog pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja, s prijedlogom da se pobijana presuda ukine i predmet vrati prvostupanjskom sudu na ponovno suđenje.

Putem branitelja P.J. odvjetnika iz Z., opt. J.D., M.J., B.M., P.B., L.A., M.M. i F.N. podnijeli su također zajedničku žalbu zbog odluke o kazni, s prijedlogom da im se izreknu blaže kazne.

Odgovori na žalbe nisu podneseni.

Nakon razmtranja spisa državni odvjetnik Republike Hrvatske je predložio, da se žalbe optuženika odbiju kao neosnovane i potvrdi prvostupanjska presuda.

Žalbe nisu osnovane.

U zajedničkoj žalbi opt. P.M.1, P.M.2, B.I., V.S., G.N. i Č.S. kao bitna povreda odredaba kaznenog postupka ali samo u odnosu na opt. P.M. istaknut je prigovor, da je svjedok T.S. u svom iskazu naveo kako ima saznanja da je ovaj optuženik u međuvremenu preminuo, te da takva saznanja ima i branitelj optuženika i predsjednik vijeća, međutim iako o toj okolnosti nema pismenih dokumenata, žalitelj smatra da je sud u tom pravcu ipak bio dužan izvesti određene dokaze i ako bi se utvrdilo da je optuženik umro, u tom slučaju ne bi postojale procesne pretpostavke za vođenje kaznenog postupka protiv tog optuženika.

Izloženi prigovor ne stoji.

Naime, bez obzira što se ni u žalbi ne navodi koje dokaze je prvostupanjski sud trebao i mogao izvesti radi utvrđenja navodne smrti jednog od optuženika, u postupku provedenom u odsutnosti optuženika i nakon proteka više godina od počinjenja kaznenog djela, u nedostatku relevantnih podataka o mjestu boravka optuženika o kojem je riječ, kao i o njegovoj navodnoj smrti, prvostupanjski sud objektivno nije imao razloga ni mogućnosti provoditi bilo kakve dokaze radi utvrđenja činjenice smrti opt. P.M., niti su, uostalom, tijekom glavne rasprave u tom pravcu predloženi kakvi dokazi.

Stoga ovdje, zapravo, i nije riječ o ostvarenoj postupovnoj povredi, pogotovo takvoj koja bi bila od utjecaja na zakonito i pravilno donošenje presude, već eventualno o pobijanju prvostupanjske presude zbog pogrešno, odnosno nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, koje žalitelj uz navedeno obrazlaže jedino tvrdnjom da u odnosu na "ostale okrivljenike od 1 - 6 obrana smatra da nije do kraja napravljena razlika među njima, kako u hijerarhijskom smislu, a time i u odgovornosti."

Međutim, protivno izloženim žalbenim navodima, prvostupanjski sud u obrazloženju svoje presude potpuno i određeno je izložio koje činjenice i iz kojih razloga uzima kao dokazane ili nedokazane, kao i kojim razlozima se rukovodio pri utvrđivanju postoji li kazneno djelo i kaznena odgovornost optuženika i u kojem opsegu postoji, te je na temelju savjesne ocjene rezultata dokaznog postupka s pravom sve optuženike proglasio krivim kao u izreci pobijane presude.

Ispitivanjem pobijane presude po žalbi opt. J.D., M.J., B.M., P.B., L.A., M.M. i F.N., koji se žale zbog odluke o kazni, kao i u smislu čl. 369. ZKP/93 u povodu žalbe opt. P.M.1, P.M.2, B.I., V.S., G.N. i Č.S., koja žalba u sebi sadrži i žalbu zbog odluke o kaznenoj sankciji, ovaj sud je našao da je prvostupanjski sud utvrdio sve okolnosti relevantne za odmjeravanje kazne, koje je objektivno mogao utvrditi u postupku provedenom u odsutnosti optuženika, te u skladu s tim okolnostima, stupnjem krivične odgovornosti svakog od optuženika, težinom počinjenog kaznenog djela i štetnim posljedicama, optuženicima izrekao kazne u granicama koje su zakonom propisane za to kazneno djelo, imajući pri tome u vidu svrhu kažnjavanja i uzimajući u obzir težinu počinjenog kaznenog djela, stupanj krivične odgovornosti svakog od optuženika s obzirom na njihovu ulogu i položaj u hijerarhijskom smislu, pobude iz kojih su počinili djelo, kao i druge okolnosti što utječu da kazna bude

manja ili veća.

Stoga nisu osnovane žalbe optuženika zbog odluke o kazni.

Kako dakle ne postoje razlozi iz kojih optuženici pobijaju prvostupanjsku presudu, niti povrede zakona iz čl. 366. st. 1. ZKP/93, trebalo je na temelju čl. 387. ZKP/97 odbiti njihove žalbe i potvrditi prvostupanjsku presudu, te je stoga odlučeno kao u izreci ove presude.

U Zagrebu, 27. travnja 1999.

Zapisničar:
Marko Rašo v.r.

Predsjednik vijeća:
Ante Potrebica v.r.